

Bir Başka Yürüyordum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Nisan 2021

Bir b/aşka yürüyordum bu gece en çok sessizliğin neferi kurşuni ömrün akça pakça deryalarında süngülenen bir rota gibi bir nota gibi...

Ah, o kaykıldığım zemin
Muhterem bir aşktı madem
Ettiğim yemin
Ses etmeden sevmenin mucizesi idi işte.
İşkillendiğim gün ve gece
Muzip bir çocuğun dağınık saçlarında
Uçuşan sözcüklerim ve ben,
Kelebek misali sindiğim,
Geceyle yüz göz
Aşkın örtüsü ve örüntüsü mevsimin
Gıyabında yalnızlığın
Darmaduman olmuş yerin göğün
Neresine sığardım ben, söyle...

Makul olmayan bir harita
Yolların sana çıktığı
Benimse işin içinden çıkamadığım
Ölümlü dans eden bir kuş gibi çırpındığım
Gideceğim bir yer de yoktu hem
Hemhal olduğum zifiri yorgunluğun
Kıyamet öncesi son bir vaveyla
Sevdikçe içime dolanan o kördüğüm
Lakin mazbut bir yüreğin de peçesinde saklıydı sevgim
Asla ve asla söyleyemediğim...

Bir belde ise içimde gidip geldiğim
En çok en çok kendimden gitmekti benimki
Gel gör ki;
Sırtını sıvazladığım o sefil çocukta mıydı da hata ve özür...

Tasnifledim yeri göğü
Yürüdüğüm bir b/aşka örtü

Sınandığıma binaen
Gıkım dahi çıkmamışken řu sefil ömrün
Öğretileri:
Mecazi bir aşksa bu
Mimarisi özlemin de sarmalında
Tüten başımdan
Ah, ben ve türeyen acılarım
En haşmetlisinden bir disiplin ile sıraladığım
Tüm emirler tüm yükümler
Bir emir eri iken içimdeki sevda
Yalnızlığın kırbaçladığı řu metruk yolda
Hali hazırda solabilirim da bu aşkın hükmünde.